

Budapestre vonatkozó újságcikkek		Oszályozás	
Szerző:		Tárgy	027.43
Cím:	A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár...	Hely	
Forrás:	Könyvtáros	Idő	1970
(Hely)		Személy	
(Idő)	1970. okt.	Helyszám	
(Köt. v. füz.)		(Oldal)	

264

KÖNYVTÁRI KIADVÁNYOK

A FŐVÁROSI SZABÓ ERVIN KÖNYVTÁR „Tapasztalataink a felnőtt-könyvtárban” c. sorozatának 11. száma Maruszki József tanulmányát közli: 14 — 19 évesek a könyvtárban címmel. Amint az alcímből sejthető (Egy könyvtáros impressziói az Üllői úti lakótelep könyvtárának vizsgálódásaiból) a szerző kissé szerénykedve és bizonytalanul nyújtja át munkáját, mely a múltó „impressziók”-nál sokkal alaposabb és tudatosabb tartalmat hordoz: kérdőíves és beszélgető módszerrel végzett kutatásra épül. Mondanivalója azért is rendkívül tanulságos, mivel a vizsgált lakótelep könyvtára egyike a legszebb, legjobban felszerelt s lehetőségeiben leg gazdagabb fővárosi kerületi könyvtáraknak, amelyben az összes olvasók 31,3% tartozik a 14—19 éves korosztályhoz. Bár az ízlésvizsgálatok itt is a kalandosromantikus művek kedvelését jelzik, feltűnő, hogy az életkor adta vonzódást klasszikus értékek elégítik ki (egyetlen Berkesi rajongó sincs, vagy ha van, nem mondja); a beszélgetések színvonala meglepően magas és nagyon őszinte; és bár a szerző kevesli az ismeretterjesztő könyvek forgalmát, az is messze felülmúlja más települések fiataljainak tudományos kíváncsiságát. A szerző tanulságként — igen helyesen — leszögezi: a fiatalok nevelése elsősorban érzelmi síkon lenne megközelíthető — ez a beszélgetésekből is nyilvánvaló —, s ehhez a megfelelő könyvtárosi magatartáson és a rászánható időn kívül olyan könyvekre is szükség volna, melyek a gyermek- és felnőtt irodalom között hidat képeznek, mégpedig főként az ismeretterjesztő művek műfajában. — A sorozat 12. füzeté Vers és színműbáratok klubjának tartalmi és módszertani leírása címmel közli Illés Zsuzsa tanulmányát, mely egyszerre adja az újpesti könyvtár egyik sajátos olvasó-csoportjának szociográfiai leírását és ismereti a klubban folyó önképzés módszerét. A szerző, aki maga vezette a klubot és jól ismerte a tagokat, megkapóan ábrázolja a résztvevő 30 éven aluli fiatalok életkörülményeit. Ezekből kiviláglik, hogy a nyomasztó lakásviszonyok között, családi gondokkal küszködő vagy vidékről fölkérült és a magánytól menekülő fiúk és lányok egész emberi fejlődésük szempontjából döntő fontosságú közösségre — valóságos szellemi menedékre — leltek a klubban, mely változatos foglalkozásaival (előadás, vita, szavalóest, fejtörők, irodalmi törvényszék stb.), könyvajánlásaival nemcsak önképzésük lendítője volt, de baráti kört is teremtett számukra, s megtanította őket a szabad idő értelmes, élvezetes, társas fölhasználására. Illés Zsuzsa munkája — és a benne foglalt tapasztalatok gazdagsága — minden könyvtárosnak nagy segítséget nyújt.